

ringen i de enkelte ministerier, herunder personalesammensætning, alderssammensætning af medarbejdere og omfanget af frie lønmidler. De enkelte ministerier kan således bl.a. gøre brug af opsparede lønmidler eller nedbringe overarbejde.

Alternativt kan der tages udgangspunkt i finanslovsforslagets personaleoplysningsskemaer. Som anført i finansministerens svar af 7. februar 2002 på Finansudvalgets spørgsmål 36 (§ 7 – bilag 46) af 31. januar 2002 skal oplysningerne tages med forbehold. De angivne årsværk i personaleoplysningsskemaerne er ikke bindende for institutionernes årsværksforbrug og indeholder desuden ikke oplysninger om personalets fordeling på lønrammer mv. Endvidere er ikke alle statsinstitutioner og institutioner, der modtager statstilskud, forpligtet til at anføre personaleoplysninger på finanslovsforslaget.

Ifølge personaleoplysningsskemaerne på finanslovsforslaget for 2002 falder personaleforbruget i staten med ca. 2.200 årsværk fra 2001 til 2002, ca. 2.800 i 2003, 2.100 i 2004 og 1.600 i 2005, jf. finansministerens besvarelse af Finansudvalgets spørgsmål 43 (§ 7 – bilag 51) af 6. februar 2002. De tilsvarende tal for den tidligere regerings finanslovsforslag for 2002 fremsat i august 2001 var ca. 1.350 i 2002, 1.800 i 2003, 1.050 i 2004 og 650 i 2005.

Finanspolitikken i 2002 vurderes samlet set at stimulere den økonomiske aktivitet svarende til 0,2 pct. af BNP. Væksten i BNP ville med andre ord være 0,2 pct. enheder lavere, hvis finanspolitikken var uden aktivitetsvirkning i 2002. På den baggrund skønnes finanspolitikken at bidrage positivt til beskæftigelsen i den private sektor i 2002.

Det er imidlertid ikke muligt at opgøre ændringen i antal arbejdspladser i den private sektor, der følger af de beslutninger, der træffes i forbindelse med finanslovsforslaget for 2002. Det vil således kræve et nøjere kendskab til de beskæftigelsesmæssige konsekvenser i den private sektor af alle beslutninger på såvel udgifts- som indtægtssiden. Et sådan kendskab foreligger ikke. Dertil kommer, at en række beslutninger skal udmøntes i løbet af 2002 blandt andet i forbindelse med udmøntningen af reserver og budgetreguleringer. Beslutningernes rækkevidde, herunder for den private beskæftigelse, kendes dermed endnu ikke.

Med udgangspunkt i de beslutninger om finanspolitikken i 2002, som finanslovsforslaget for 2002 og udviklingen på det kommunale område i 2002 afspejler, skønnes beskæftigelsen i hele den offentlige sektor, dvs. i staten, amter og kommuner under ét, at vokse med i alt 6.000 personer i 2002, jf. *Økonomisk Redegørelse*, januar 2002.

Reduktioner af beskæftigelsen på visse områder i staten forventes dermed at blive mere end opvejet af vækst i beskæftigelsen på andre områder i den offentlige sektor.

Hvis det – som led i et beregningsteknisk eksperiment – imidlertid antages, at den offentlige beskæftigelse blev reduceret med 1.000 personer i 2002, og at ledigheden blev øget tilsvarende, ville førsteårsvirkningen – ifølge den makroøkonomiske model ADAM – være et offentligt mindreforbrug på knap 0,5 mia.kr., lavere skatte- og afgiftsindtægter på ca. 0,2 mia.kr. samt øgede udgifter til dagpenge på ca. 0,1 mia.kr.

Med det aktuelle pres på arbejdsmarkedet ville stigningen i ledigheden dog formentligt blive væsentligt lavere end reduktionen af den offentlige beskæftigelse. Også i ADAM vil hele reduktionen i den offentlige beskæftigelse på længere sigt kanaliseres over i en højere privat beskæftigelse.